

Càntut

Cançons de tradició oral

El rellotge

Joan Pinatella i Julià, Banyoles

1. Per les mu - ra - lles de Bar - ce - lo - na, u - na mi - nyo - na me'n vaig tro - bar; quan li'n vaig
"Ne - na, tu se - ràs me - va, si els teus pa - res (a)hi vé - nen bé; si no hi
cos - ta la bo - na mos sa en (a)ga - fa el re - llot ge il'un po - sa a la mà; e - lla es - tre -

veu - rela ca - ra tan fi - na, la me - de - ci - na jo li'n vaig dar. 2. Jo li'n dic:
vé - nen, que se'n con - for - min, jo la pa - rau - la l'en tren - ca - ré". 3. Ja se m'a -
nyi - a tant com po - di - a, fins que el vi - dre en va ser tren - cat.

4. I quan el vidre en va ser trencat,
cal rellotger l'(u)n varen portar.
El rellotger, en veure el rellotge:
-I aquest rellotge, cura no hi ha.

5. Vosaltr(o)s, joves, que en porteu rellotge,
no us hi deixeu pas posar la mà;
una vegada, tot no volguent creure,
la minuterà em varen trencar.